

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 423/09-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. decembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 81/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. decembra 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 81/2006.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal okresnému súdu žalobu 16. októbra 2006 a predmetná vec nie je do dnešného dňa rozhodnutá. Sťažnosť bola ústavnému súdu postúpená bez príloh, čo sťažovateľ odôvodňuje nedostatkom peňazí na vyhotovenie nových fotokópií, a z toho dôvodu žiada pripojiť spis ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 45/08 a tiež žiada o ustanovenie právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Zo spisu sp. zn. I. ÚS 45/08 ústavný súd zistil, že sťažovateľ namieta v napadnutom konaní okresného súdu to, že „*zákonná sudkyňa(...) používa prekrucovanie skutočnosti na neoslobodenie sťažovateľa od súdnych poplatkov, potom rozhodne tak chybné a sťažovateľa neoslobodí od poplatkov, čím si vynucuje odvolacie konanie, ktoré je úplne zbytočné, pretože sťažovateľ je prototypom na oslobodenie od súdnych poplatkov(...) Súd koná tak, že brutálne a systematicky marí základné práva sťažovateľa nepomôže ani to že tieto práva mu garantuje Ústava SR čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 a čl. 6 medzinárodného dohovoru.*“ Ďalej uviedol, že «*(...) okrem obštrukcii nebolo vo veci vykonané nič. Vo veci bolo vydané uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov, hoci podľa zákona má sťažovateľ plne právo na oslobodenie. Sudkyňa túto „fintu“ použila len na účely oddialiť konanie vo veci samej a dúfa, že sťažovateľ to nevydrží a zrúti sa mŕtvy skôr, ako niečo vykoná. Sťažovateľ požiadal o odstránenie prieťahov dňa 24. 08. 2009.*».

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Okresný súd Bratislava I porušuje základné práva D. B. garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava I v konaní 8 C 81/2006 konať bez ďalších prieťahov a vec ukončiť v lehote 3 mesiace, nakoľko ide o jednoduché konanie.

Okresný súd Bratislava I je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu 2 000 Eur v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom

zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 81/2006 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd zo spisu sp. zn. I. ÚS 45/08 zistil, že predmetné konanie začalo 16. októbra 2006 a okresný súd uznesením č. k. 8 C 81/2006-22 z 30. januára 2007 nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorého sa v žalobe domáhal. Proti tomuto uzneseniu (doručenému sťažovateľovi 9. februára 2007) podal sťažovateľ odvolanie doručené okresnému súdu 13. februára 2007 a 1. októbra 2007. V označenom období sa posudzovala otázka oslobodenia sťažovateľa od súdnych poplatkov, ktoré (rozhodovanie) bolo v dôsledku odvolania sťažovateľa na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“). Z citovaného spisu ústavného súdu vyplýva, že konanie vedené okresným súdom trvajúce 15 mesiacov, počas ktorých sa posudzovala otázka oslobodenia sťažovateľa od súdnych poplatkov na oboch stupňoch súdov, ústavný súd nepovažoval za zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto sťažnosť sťažovateľa uznesením č. k. I. ÚS 45/08-7 zo 7. februára 2008 (doručené sťažovateľovi 3. apríla 2008) odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02).

Ústavný súd zistil, že od doručenia uznesenia ústavného súdu č. k. I. ÚS 45/08-7 zo 7. februára 2008, t. j. od 3. apríla 2008, bolo v označenom konaní okresného súdu

krajským súdom ako súdom odvolacím uznesením č. k. 5 Co 255/08-41 z 27. januára 2009 potvrdené uznesenie okresného súdu č. k. 8 C 81/2006-22 z 30. januára 2007 v spojení s opravným uznesením č. k. 8 C 81/2006-32 z 2. júla 2008 o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkoch a tiež bolo potvrdené uznesenie okresného súdu č. k. 8 C 81/2006-31 z 2. júla o uložení poriadkovej pokuty. Predmetné uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 27. februára 2009. Sťažovateľ podal proti uzneseniu krajského súdu dovolanie. Okresný súd vyzýval sťažovateľa na zdokladovanie jeho príjmov z dôvodu jeho žiadosti o ustanovenie advokáta v súvislosti s podaním dovolania. Dňa 24. augusta 2009 podal sťažovateľ okresnému súdu sťažnosť na prieťahy v konaní.

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne i v čl. 6 ods. 1 dohovoru) je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a prejednanie veci v primeranej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. I. ÚS 42/01). Postup okresného súdu, aj keď nebol vždy bez prieťahov, sa v napadnutom konaní zjavne nevyznačuje takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa názoru ústavného súdu nemožno označený postup okresného súdu považovať za taký, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2

ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto bolo potrebné sťažnosť odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd ďalej konštatuje, že sťažovateľ namietal, že označeným postupom okresného súdu bolo porušené jeho základné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru v čase od rozhodnutia ústavného súdu uznesením č. k. I. ÚS 45/08-7 zo 7. februára 2008 (doručeným sťažovateľovi 3. apríla 2008) v rozpore s čl. 20 ods. 1 ústavy, t. j. bez odôvodnenia návrhu a navrhovaných dôkazov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd jeho sťažnosť odmietol aj pre nespĺnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. decembra 2009